

„Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélemben, a hitben, a tisztaságban.” (1 Timótheus 4:12)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2025 • XI. Évfolyam • 1. szám • Ára: 2,50 lej

A nagy fordulat Jón 3,1-10.

Erős Joó Béla

szilágyozványi
lelkipásztor

A kegyelmes Isten szólt már korábban Jónáshoz, az ő prófétájához, és újra szól. Dacára a korábbi engedetlenségnek, az Úr megkegyelmezett hozzá kiáltó szolgájának, és újra az ő prófétájaként használja őt. Így Jónás Isten igéjének hordozójaként megy Ninivébe. Néha mi is rácsodálkozunk, hogy hozzánk is szól még az Isten. Korábbi engedetlenségeink ellenére még hozzánk is van érvényes üzenete. Milyen jó rácsodálkozni az ő kegyelmére! Arra, amit nem érdemlünk meg mi sem, de mert rászorulunk, kérhetjük és megkaphatjuk könyörülő Urunktól. És mert mások is rászorulnak, vihetjük az ő hatalmas igéjének éltető üzenetét. Néha lehetetlen küldetésnek tűnhet az, hogy Isten igéjét elvigyük másoknak. Ellenséges közegben ígét hirdetni boldonságnak vagy vakmerőségnek tűnhet. De ha azonosulunk a küldetésünkkel, akkor a mi hatalmas Küldőnk velünk lesz ígérete szerint (Máté 28,16-20). Keserű gyökér helyett áldássá lehetünk ebben a világban.

Jónás kénytelen-kelletlen hirdeti Ninivének az isteni üzenetet. Muszájból teszünk mi is annyi mindent, pedig hitből kellene! Mert mindaz, ami nem hitből fakad, az bűn (Róm 4,23). Akkor tudjuk hitelesen hirdetni az ígét, ha azt meg is éljük. Nemcsak másoknak ajánljuk kipróbálásra, hanem mi magunk is élünk vele. Sőt: ebből élünk, és így tudjuk, hogy ezt kell felkínálnunk más rászorulóknak is. Ismered-e Isten szándékait, hogy nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy az inkább megtérjen bűnös úttjáról, hozzá forduljon és éljen? (Ez. 33,11) Tudod-e, hogy neked is helyed van az ő tökéletes tervében? Kezdj hát el vele tervezni!

Ninive az erőszakosságáról és gonoszságáról volt híres. Mondhatnánk: az istentelenség fővárosa volt. Nem sok esély mutatkozott arra, hogy egész életükkel Istenhez forduljanak. És mégis Jónás által még itt is megszólalt is az Úr, és rá-

mutatott a bűn természetes következményére: az ítéletre. „Még negyven nap és elpusztul Ninive!” (Jón 3,4). A bűn zsoldja: halál. Vajon kicsoda szabadíthat meg ebből a nyomorult helyzetből? Az, aki hatalmasabb Jónásnál, aki ártatlanul vállalta értünk a szörnyű ítéletet és a gyalázatos halált, de harmadnapra feltámadott.

„Ninive lakosai azonban hittek Istennek, böjtöt hirdettek, és zsákruhát öltötte a város apraja-nagyja” (Jón 3,4). A niniveiek megértik, amit korábban még Jónás sem tudott, hogy Isten elől nem érdemes elmenekülni, hanem a bűnnel, halállal szembeni harcunkban éppen Őhozzá érdemes odamenekülni! Elfordultak az addigi istentelen és embertelen életmódjuktól, és odafordultak a kegyelmes Istenhez: hátha mégis megkönyörül rajtunk! A bűneinkben maradványok felemésztenek minket, de azokat megutálva és Urunk felé fordulva kegyelmet és új életet nyerhetünk tőle.

A bűnös ember elfordult Istentől, és a teremtett dolgokban akar gyönyörködni. Ezért halmozza a javakat, élvezeteket, és ezért akar odaülni Isten trónusára – az Urat letaszítva onnan, és erőszakkal át-gázolva mindeneken. Ninive azonban másképp tett. Megcsömörlöttek bűneiktől,

és visszafordultak erőszakos útjukról, mégpedig nem akárhová: Istenhez! Nem elég egyik bűnből ki- és egy másikba belelépni. Nem csöbörből vödörbe kell esni, hanem a mi mennyei Atyánk ölelő karjaiba!

A böjt során abbahagyunk valamit, amit eddig természetesnek vettünk, hogy elkezdjünk valamit, amire sem magunktól, sem a teremtett dolgokból merítve nem volt erőnk. De végre kérhetünk attól, akinek van! Eddig a testünket ettettük-itattuk? Figyeljünk oda a lelkünk táplálására! Ebben van az örök élet: Istent megismerni igéjében és a testté lett Igében, Jézus Krisztusban. Eddig istentelenül vagy embertelenül éltünk, és rutinból tettük a rosszat? Tanuljunk meg végre jót cselekedni – Ővele! Mindezidáig önmagunkkal voltunk tele? Teljesedjünk be az ő Szentlelkével! Ellenségeinket gyűlöltük és képtelenek voltunk megbocsátani? Fogadjuk el Urunk bocsánatát, és kezdjünk el szeretni! Eddig Isten nélkül tettük, amit mi akartunk, és az ő igéjére nem voltunk kíváncsiak? Könyörödjünk, hogy kegyelmes Atyánk elérjen minket is az ő igéjével, és bevonva minket az ő tökéletes tervébe ő maga munkálkodjon bennünk – és általunk.

„Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza?” (Ez 33,11).

Presbiterképzés a Berettyó-völgyi kistérségben

Presbiterképzést tartottak a Berettyó-völgyi egyházközségek presbiteri 2024. november 9-én, vasárnap délután a paptamási református templomban.

A nyitó áhítatot **Filep Attila esperes** tartotta, igemagyarázatát az 1 Péter 5:1-4-re alapozta: „*a közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbiter és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese. Legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkeskedésből, hanem készségesen; Ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját*” – hangsúlyozta a Szentírás szavai.

Most a presbiterválasztásokat követően törekedni kell arra, hogy Krisztusra mutatva szolgáljunk a gyülekezetben, ahova Isten hívott el bennünket, nem a saját magunk, hanem az egyházunk és Jézus Krisztus dicsőségére. Dolgozni és munkálkodni csak Istentől kapott elhívással tudunk és

ez által lehetünk annak a gyülekezetnek a példaképe, Krisztus hívó szolgálja.

Az áhítatot követően a helyi gyülekezet férfikórusa szolgált, ezt követően a Hajdusámsoni Református Egyházközség lelkipásztora, **Szanyi György** előadását hallhattuk.

A lelkipásztor Kárpátalján született, majd a teológiai tanulmányait Kolozsváron végezte el. A Covid járvány ideje alatt kapott meghívást Hajdusámsonra, ahol azóta nagy buzgalommal szolgálja a gyülekezetet.

Az előadó párhuzamot vont a református, ortodox és a katolikus egyházakban létező egyházi struktúrákról. Feltette a kérdést: „*van-e a pópának presbiter?*” A válasz egyszerű: „*lenne, ha lenne, de nincs, mert ő dönt mindenről*”. A katolikus egyház episzkopális. A pópának nincs szüksége

presbiterre, a lelkipásztoroknak viszont szükségük van.

A mostani presbiteriség jobban hasonlít az akkori diakónusságra, a problémák megoldásában és a közösségen belül megvan mindenkinek a saját funkciója. Nem jó az, ha elhanyagoljuk az igehirdetés, tanítás és imádság szolgálatát. Minden gyülekezet saját maga kebeléből kell megválassza a presbitereket. Arra törekedünk, hogy mindenki öntudatosan végezze a rá kiszabott feladatokat. A feladat felismerésében és annak orvoslásához a Szentlélek bennünk való munkálkodására van szükség.

Az előadás témájának megbeszélését követően a házigazdák szeretetvendégségre hívták a jelenlévőket, amit kötetlen beszélgetések követtek.

Tóth Zsigmond Béla

Felpezsdült az élet a bihari presbiteri szövetségben

Az elmúlt évek változást hoztak a bihari presbiteri szövetségben, hiszen az elnökségi váltást követően felpezsdült az egyházi élet.

A hét kistérségben évente két alkalommal is megszervezik a presbiteri találkozót, tavasszal és ősszel egyaránt. Nagy jelentősége van ezeknek a presbiterképzéseknek, találkozóknak. Fő célja elsősorban, hogy segítsen a presbiterek hitre jutásában. Majd a megtért, Jézust Urának valló és követő testvér tanítása, képzése, gyülekezetbe vezetése a következő lépés. Abban is segíteni kell, hogy a gyülekezetben megtalálja minden presbiter a helyét, a kegyelmi ajándéka szerint a Krisztustest tagja lehessen, és örömmel, boldogan szolgálja az ő Urát.

Presbiteri választást követő szombaton, szeptember 28-án került sor az **Erdőháti kistérségi** presbiterialálkozóra, amelynek a **Mezőbaji református egyházközség** adott otthont. Először a helyi gyülekezet lelkipásztora, Demeter Szilárd köszöntötte egy kezdő áhítattal a jelenlevőket. Igemagyarázatát a Fil. 2,19-22-re alapozta. Az igehirdetésben a lelkipásztor a magvetés példája által hangsúlyozta a presbiteri szolgálat fontosságát és áldozatát.

„Mit jelent a szolgálat? Egy természeti képpel azt mondhatjuk, hogy a szolgálat valójában magvetés. A vetés első ránézésre pazarlásnak tűnhet, hiszen a búzamazvakból lehetett volna kenyeret sütni. Ehelyett elszórjuk a magvakat, és soha többé nem látjuk. A presbiteri szolgálat, mint magvetés veszteséges vállalkozásnak tűnik sokak szemében. Odszánja valaki az idejét, az energiáját, a tehetségét, a vasárnapját, és mit kap cserébe? Aki csak a vetést látja, ezt mondhatja: köszönöm, nem kérek ebből, én nem fogok időt és energiát pazarolni Krisztusra és az ő egyházára!

Az ember félti magát, betegesen félti magát. Pedig azt mondja Jézus: *ha a búzaszem nem esik a földbe, és el nem hal, egymaga marad, ha pedig elhal, sokszoros termést hoz.* (Jn 12,24.) Kedves testvérem, presbiterként vállald a búzamazg sorsát. Vállald, hogy elhal benned az önzésed, a kényelem szereteted” – magyarázta a lelkipásztor.

Az áhítatot követően az együttlétet a gyermekek és fiatalok szolgálata gazdagította.

Ezt követően a Presbiteri Szövetség elnöke, **Vasil István** köszöntötte a megjelenteket, köszönetet mondott a mezőbaji gyülekezetnek a szíves fogadtatásért és felkérte a nagyszalontai református egyházközség lelkipásztorát, **Mikló István Boldizsárt**, előadása megtartására, amelynek az előadó **Az Élet vonzásában** címet adta.

Mi az értelme, célja a keresztyén életünknek? Erre a kérdésre kereste a választ nagyjából félszáz presbiter, amelyre a résztvevők megpróbálták maguk válaszolni. Az előadó itt elsősorban arra próbálta felhívni a figyelmet, hogy mennyire vagyunk képesek megfogalmazni azokat az alapigazságokat, amelyek meghatározzák a keresztyén életet. Előadásában kifejtette, hogy milyen módon hívja az embert magához Isten Krisztus által, és milyen vonzástérben él az ember a mindennapokban.

Nemcsak a problémákra mutatott rá, hanem igyekezett javaslatokat is adni olyan kulcsterületeken, melyek segíthetnek abban, hogy az Isten kegyelmében élő ember, önmaga is „vonzó” életét éljen.

A **Nagyvárad kistérségi** találkozóznak a **Nagyvárad – velencei** gyülekezet adott otthont. A közös együttlét **Szakács Mónika**, a gyülekezet főgondnokának köszöntésével vette kezdetét, majd az egyházközség zenekara, **Jazzy Joshua** énekeltette meg a jelenlevőket.

A bevezető áhítatot **Szabó Kriszta**, a velencei ifjúság vezetője tartotta a 2 Mózes 33:13-15 versei alapján.

„A gyülekezetet nem a lelkész és nem a presbiterok, kell, hogy vezessék, hanem Krisztus. A gyülekezet olyan, mint a nyáj és Krisztus a pásztor. Ebben az esetben a presbitereknek pásztorokutyáknak kell, legyenek” – szölt az igemagyarázat.

Ezt követően került sor Visky István, a gyülekezet lelkipásztorának előadására **Ki vezeti a gyülekezetet** címmel, avagy az aranyborjú története újragondolva.

Az előadó hét fontos pontot érintett és magyarázattal szolgált:

- **Szolgahűség** – követés, ösztön, benne van az emberben, ha már hárman összegyűlnek, akkor egy szószóló, vezető kell, legyen.

- **Tömeghatás** – a tömeghatásnak nagy ereje van. Amikor a zsidók kivonulnak Egyiptomból, akkor velük együtt egy keverék nép is kivonul. Így alakul ki egy tömeg. A református egyház is egy keverék egyház, van, aki jár és van, aki nem.

- **A borjú** – a borjú nem is egyiptomi szimbólum, hanem zsidó. Az a veszély, amikor a szimbólumokat felemeljük, és vezetővé tesszük. Az egyházban nem lehet senki és semmi legfelül, csak az IGE.

- **Az elfordulás** – Isten dühös a népre, mert azok elfordulnak, és a borjúnak köszönik meg, ekkor Mózes a nép mellé áll Istennel szemben, majd összetöri a táblákat, mert tudja, ha beviszi a táborba az törvényszegést jelent, és halálbüntetéssel jár. Az elfordulásnál fontos megjegyezni, hogy azt a gyülekezeti tagot is kell szeretni, aki egyszer jön a templomba

- **Hűségesség** mag – meg kell találni azt a magot, akire lehet építeni és lehet vele dolgozni, mert ők lesznek a tűz őrzői.

- **Ki megy fel a hegyre?** – ketten mennek fel a hegyre, Mózes és Józsué. Az egyház-

ban és az életben sem szabad magányos harcosnak lenni, mindig legyen mellettünk valaki – utánpótlás.

- **Hogy kell vezetni?** – az aranyborjú traumája után következik a sátor építése, Isten sátora, ahol lehet Vele találkozni. A kegyelmi ajándékok összességével lehet vezetni és csakis akkor, ha mindenki Isten elé hozza, amit kapott.

Az előadást követően a gyülekezet zenekara énekkel válaszolt az igemagyarázatra, Vasil István pedig verssel szolgált és zárta a közös együttlétet.

A **Fekete Körös - völgyi** kistérségióban a **Belényesújlaki** presbitérium és gyülekezet szervezésében került sor a presbiterialálkozóra október 20-án.

Igemagyarázattal **Nt. Filep Attila Csaba**, a Bihari Református Egyházmegye espere szolgált a Mikeás 6:1-8 alapján. Megfogalmazódik minden emberben, miért kell nekem Istent szeretni, hiszen a megpróbáltatások, bánat és fájdalom alatt Istent hibáztatjuk, de ugyanakkor hozzá fohászunk, imádkozunk és kérjük az Ő segítségét, mert az életünk az Ő kezében van.

Hogyan tudunk Istenhez közel kerülni, mint presbiter? Mit kíván tőlünk az Úr? Azt, hogy közel kerüljünk az Igéhez, a tanításokhoz és példát mutassunk cselekedeteinkkel embertársainknak. Szeressen Isten ígéje szerint cselekedni és az irgalmasság tetteivel élni. Mint presbiter nem csak vasárnap legyen jelen az istentiszteleten, hanem a hétköznapi életünkben is az ige szerint cselekedjünk és gyakoroljuk az irgalmasságot.

Az igemagyarázatot a köszöntések rendje követte, majd **Mikló István Boldizsár** nagyszalontai lelkipásztor a Fekete Körös – völgyi gyülekezetek presbiterieinek is elhozta, és kivételön szemléltette azt az előadást, amelyet Mezőbajon is bemutatott, amelynek **Az Élet vonzásában** címet adta.

Itt Belényesújlakon is, mint minden presbiterialálkozást követően, az előadás után jó hangulatú beszélgetés következett, egyéni hozzászólások és kérdések által.

Végül pedig a vendéglátó gyülekezetek tagjainak köszönhetően izletes ebéddel zárultak az alkalmak. Az idei őszi kistérségi presbiterialálkozók tovább folytatódnak a Határmenti, Berettyó-völgyi, és Sebeskörös-völgyi gyülekezetekben.

Toth Zsigmond Béla
Szakács Mónika

“A kik bíznak az Úrban, olyanok mint a Sion hegye, a mely meg nem inog, örökké megáll” (Zsolt. 125,1)

2024 november 17-én Nt Gáti Gábor, a Halmi egyházközösség lelkipásztora meghívásának tettem eleget a 21-ik Ugocsai kistérségi presbiteri találkozón.

Illés Jenő

SzRE PSZ elnöke

Igét hirdetett Nt. Kiss József, Szatmár-Németi egyházközösség lelkipásztora, egyházmegyei főjegyzője, aki az 1 Móz 37,1-11 alapján tolmácsolta az Úr üzenetét. Igehírdetésében kiemelte, szabad-e nekünk álmodozni.

Mi egy olyan Kárpát-medencéről álmodunk, ahol szabadon megélhetjük magyarságunkat és olyan Református Anyaszetegyházról, ahol a lelkipásztor és a presbitérium egymással összefogva közösen tesznek meg mindent. Álmodhatunk-e

egy olyan világról, ahol nem kell lemondanunk értékeinkről, hitünkéről és hagyományainkról, ami minket azzá tesz, akik vagyunk. Sajnos sokszor a mi álmunk is akadályokba ütközik, ahogyan a József is, hiszen egy olyan időszakban élünk, amikor nem hagyják, hogy saját álmunkat, célunkat, hitbeli értékeinket és saját örendelkezésünket szabadon gyakoroljuk. Ezek az elrettentő világi erők nem szabad, hogy minket megrendítsenek, hiszen nekünk olyan Istenünk van, aki a mi oldalunkon áll és sokszor még az akadályokat is a javunkra fordítja, mert „Ha isten velünk kicsoda ellenünk?”.

Igehírdetés után Nt. Gáti Gábor lelkipásztor köszöntötte a mintegy 70 presbitert és lelkipásztort, kiemelve, hogy bár csak néhány hónapja van az egyházközösség

élén, de ő máris ugocsainak érzi magát.

Ezt követően Magyar Lóránd parlamenti képviselő köszöntötte az egybegyűlteket és felhívta figyelmüket, hogy céljaik elérése érdekében tegyünk meg mindent azért, hogy éljünk szavazati jogunkkal, hogy Ugocsa továbbra is fejlődő pályán maradjon.

Előadást tartott Nt. Máthé Róbert, vetési lelkipásztor a *Kommunikáció és konfliktuskezelés a presbiteri szolgálatban* címmel.

Előadásában beszélt a kommunikációs formákról, hogy miként mutatkoznak meg a gyülekezet életében. Kitért a presbiter és lelkipásztor, valamint a gyülekezet és presbiter közötti kommunikációra. Előadását kellő humorral fűszerezve, és a hallgatóság bevonásával vezette a gyülekezetet a helyes kommunikáció és konfliktus-

tuskezelés megtalálására.

Kitért rá, hogy a konfliktus magában nem rossz, mert lehet belőle épülni, amennyiben helyesen tudjuk értelmezni és megfogalmazni a kritikát. Megjegyezte, hogy a kommunikáció nem csak az egyházi életnek, hanem a mindennapjaink elengedhetetlen része.

A Presbiteri szövetség nevében jómagam is köszöntöttem az egybegyűlteket. Kiemeltem, hogy Nt. Gáti Gáborban egy magabiztos személyt ismertem meg, a 125-ik Zsoltár szavaival élve: „A kik bíznak az Úrban olyanok, mint a Sion hegye, a mely meg nem inog, örökké megáll”.

Mindezek után Isten gazdag áldását kérve, az egybegyűlteket minden egyes tagjára egy Bibliai verssel zártam köszöntésemet: „A testvéri szeretetben egymást iránt gyöngédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek” (Róma 12,10).

A találkozó végéhez közeledve a házigazda lelkipásztor köszöntötte a már nyugdíjas Nt. Fodor Lajos lelkipásztort, aki évtizedeken keresztül szeretetben és békességben hirdette Isten Szent ígését a Halmi Református Egyházközösségben.

Nemzeti imánk elnéklésével ért véget a 21-ik Ugocsai presbiteri találkozó. A presbitérium és a nőszövetség példás szervezése által rendezett szeretetvendégségre került sor.

Isten gazdag áldása legyen a szervezők, rendezők, előadók és résztvevők életén.

Áldás Békesség Istentől.

Biharszentjánoson találkoztak a Határmenti református gyülekezetek presbiterei

Szombat délelőtt, 2024 november 9-én a biharszentjánosi református templomban gyűltek össze a Bihari Református Egyházmegye határmenti kistérségi gyülekezeteinek presbiterei, lelkészei, ahol Nt. Farkas Zsolt, egyházkerületi közigazgatási előadó-tanácsos a Zsinat Presbiteri elvről tartott előadást.

A közös együttlét nyitó áhítattal vette kezdetét, Lukács Simon Angéla, a helyi gyülekezet lelkipásztora igemagyarázatát az ApCsel 20:28 és 1Péter 5:1-4 verseire alapozta.

Péter apostol megszólítja a presbitereket, ők presbitertársak kell legyenek a szolgálatban, és a lelkész, tanító, presbiter,

valamint a szolgálatot tévő presbiter között jó kapcsolat legyen. Ebben az igeversben Péter tulajdonképpen egy útmutatást ír le, amely a mai életben is aktuális. Ha nem a Krisztus áldozatára épül a presbiteri szolgálat, akkor az egész értelmét veszti.

Az igemagyarázatot követően Vasil István elnök köszöntötte a jelenlévőket és

köszönte meg a biharszentjánosi gyülekezetnek, lelkipásztorának, presbitériumának, hogy helyet biztosítottak a kistérségi találkozó lebonyolításához.

Farkas Zsolt, Nagyvárad-Össi lelkipásztor, egyházkerületi tanácsos, a Zsinat-presbiteri egyházszervezetről tartott gyakorlatias, közérthető előadást „Zsinat

presbiteri elv” címmel. Ez a téma azért fontos, hogy tiszta képet kapjunk arról, ki a presbiter, az egyház és szolgálat.

Mi az egyház? Jézus Krisztus teste és ez által egy tökéletes intézmény. Nagyon fontos, hogy reálisan lássuk azt, hogy kik vagyunk, és hogyan szolgálunk.

A mai világban többféle egyházi struktúra létezik, tudtuk meg az előadótól:

- *episzkopális* - ezt a katolikus egyház gyakorolja;
- *kongrenacionalista* – ezt a szabad ke-

reszténység gyakorolja – itt mindenről a gyülekezet dönt;

- *zsinat presbiteri egyház* – ahol lelkészek és presbiterok együtt döntenek – ez a gyakorlat a református egyházban.

A református egyházban közösségi tervezés van, mivel csapatban dolgozunk, ezt a példát adta nekünk maga Jézus is, hiszen ő is csapatban dolgozott. A presbiteriség közös terhet, de közös felelősséget is jelent, a lelkész az előjáró tanítvány, akivel együtt kell szolgálunk. A presbi-

teriséget nem tekintély miatt kell vállalni – értekezett az előadó.

Az előadást követően az egyházmegyei presbiteri szövetség elnöke most is egy verssel zárta a közös együttlétet, majd az alkalom a biharszentjánosi nőszövetség és presbitérium által készített szeretetvendégséggel zárult, ahol Csomay Árpád, nyugalmazott lelkipásztor asztali áldása után kellemes hangulatban fogyasztották el a finom töltött káposztát és kalácsot.

Tóth Zsigmond Béla

„Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem!” (Lukács 9,23)

Nagybánya Református Egyházmegyei Presbiteri Szövetsége - az eddigi évekhez hasonlóan - idén is februárban tartotta tanácskozó munkaiülését a Nagybánya-Óváros gyülekezeti termében, ahol Nt. Bak László, helyi lelkipásztor áhítatával indult a találkozó.

Lakatos Nella,
egyházmegyei elnök

A lelkipásztor Lukács 9:23-27 verseit olvasta fel és osztotta meg gondolatait a főgondnokokkal, gondnokokkal. Az idézett szakaszban Jézus a tanítványság valódi áráról és a követésének feltételeiről beszél. A tanítványság áldozatot kíván, nem élhetünk önző módon, hanem alá kell rendelnünk magunkat Isten akaratának. Ha valaki önző módon ragaszkodik földi életéhez, akkor elveszíti az örök életet - jegyzi meg a lelkipásztor. Az igazi életet úgy találja meg az ember, ha kész odaadni azt Jézusért. Figyelmeztet, hogy a földi gazdagság semmit sem ér, ha valaki elveszíti lelkét, hiszen az örök élet mindennél fontosabb. Tehát az igeszakasz a Jézus iránti teljes elköteleződésről szól,

aki követni akarja Őt, annak fel kell adnia önző vágyait, készen kell lennie az áldozatra is. Mi is legyünk Jézus Krisztus követői, aki örök életet ígér nekünk - fejezi be az áhítatot a lelkipásztor.

A számbavételt követően az újonnan megválasztott főgondnokok, gondnokok bemutatkoztak, majd az elnöknő beszámolt a tavalyi év munkájáról, amit sikeresnek méltatott. Miklós Csaba egyházmegyei főgondnok gondolatait a szövetség munkájával kapcsolatosan az elnöknő tolmácsolta, majd Székely Erzsébet pénztáros ismertette a szövetség anyagi helyzetét.

A tanácskozás fő napirendje közé tartozott a szövetség idei tevékenységének ismertetése, amit szabad beszélgetések és hozzászólások követtek. Mivel ez az év az *Ifjúság éve*, ezért a beszélgetések is e téma körül bontakoztak ki, hiszen gondot okoz a gyülekezetekben az utánpótlás, gond az ifjak hiánya templomainkban.

Mit kell nekünk tenni, hogy „felébredjünk” a fiatalokat – próbáltunk együtt választ keresni a kérdésre.

A találkozón résztvevők egyhangúlag elfogadták a napirendi pontokban feltüntetett és bemutatott anyagot. Együtt, egyhangúlag elfogadtuk az idei Presbiteri Szolgálatért Díjra javasolt presbitert.

A jelenlevők átadták a tavalyi évről szóló jelentésüket az egyházközségük munkájáról, majd az anyagiak rendezése után az elnöknő köszönetet mondott minden főgondnoknak, gondnoknak a fáradozásukért, gyülekezeteikben végzett szolgálatukért.

Köszönetet mondunk és hálánkat fejezzük ki az Úrnak, hogy egyengette, irányította lépteinket, kérve Őt, hogy erőt adjon az előttünk álló feladatok megoldásához úgy, hogy legyünk a világ világossága „mert a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogta be” (János1,5).

Sulyok István püspökről értekeztek a mezőtelegdi presbitertalálkozón

Szombat délelőtt, 2024 november 23-án, a mezőtelegdi református templomban gyűltek össze a Bihari Református Egyházmegye, Sebes Körös-menti kistrégió gyülekezeteinek presbiterei, lelkészei, hogy egy tartalmas és érdekfeszítő előadást, hallgassanak meg Dr. Pálfi József, a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem rektora, egyetemi tanár, a Nagyvárad-Réti Református Egyházközség gyülekezeti lelkipásztorának tolmácsolásában.

A közös együttlét nyitó áhítattal vette kezdetét, **Szoboszlai Gáspár István**, a helyi gyülekezet lelkipásztora igemagyarázatát a Malakiás próféta 3: 13-18 verseire alapozta.

„Az Istenfélők összejöttek és egymás közt beszéltek, az Úr figyelt rájuk, és hallott mindent”. Egy kimondottan fontos dolgot írt le ezekkel a szavakkal a próféta. Mégpedig azt, hogy az Isten nem csak akkor figyel ránk, mikor éppen hozzá szólnunk, tehát mikor imádkozunk, hanem ugyanúgy figyel ránk akkor is, mikor „csak úgy” egymás között beszélgetünk.

Nagy előnyt, de nagy hátrányt is jelenthet ez számunkra. Ha szavaink akkor is méltók a keresztény névhez, s megfelelnek a szeretet parancsának, akkor bizony Isten is örömmel figyel ránk, és örömmel hallja szavainkat. Azon legyünk, hogy ne csak itt, az Istent dicsérve, hanem mindig és mindenütt olyan legyen beszédünk, hogy azzal kiérdemeljük Isten áldását, békéjét, tudjunk neki engedelmeskedve szolgálni és majdan kiérdemelni örök jutalmát.

Az igemagyarázatot követően a házigazda gyülekezet lelkipásztora, **Szoboszlai Gáspár István**, és a BRE PSZ elnöke, **Vasil István** köszöntötték a jelenlévőket, majd **Dr. Pálfi József**, a nagyváradi Partiumi Ke-

resztény Egyetem rektora, egyetemi tanár, a Nagyvárad-Réti Református Egyházközség gyülekezeti lelkipásztorának előadása következett, Sulyok István püspök élete és munkássága címmel.

Sulyok István a magyarországi Komádiban született 1859. december 15 –én. Elemi iskoláinak elvégzését követően a Debreceni Református Kollégiumban tanult, ugyanitt a Teológiai Fakultáson szerzett diplomát. Néhány évig a debreceni kollégium segédtanára volt (közben tanulmányait Angliában és Németországban folytatta), majd lelkész Szegeden (1886–1889), Nagyszalontán, Nagyváradon, 1903–25 között a Bihari Egyházmegye eszperese. Háromszor választották meg a Trianon után alakult Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökének (1921, 1926, 1939), a román hatóságok azonban egyszer sem járultak hozzá beiktatásához.

A kárpátaljaihoz hasonlóan a trianoni békeszerződés következtében jött létre 1921 augusztus 16-án a magyarországi központról (Debrecen) való leválasztással.

Hagyományosan a teljes Királyhágómelléki Református Egyházkerület a Tiszántúli Református Egyházkerület része volt.

Sulyok István nagy erőfeszítéseket tett az egyházkerület megalakulása érdekében.

Az 1920 után alakult egyházkerület központja Nagyvárad lett, első választott püspöke pedig Sulyok István, korábbi bihari esperes. A román állam csak 1926-ban ismerte el az egyházkerületet.

Híres volt óriási munkabírásáról. Nagy megvalósításokat hozott létre az egyházi életben (belmisszió, iskolák, püspöki palota) és a közéletben (takarékpénztár, napilap, Szigligeti társaság). 1944-ben 81 évesen hunyt el Budapesten.

Az előadást követően az egyházmegyei elnök, Vasil István egy verssel zárta a találkozót Túrmezei Erzsébet Napi parancsok címmel. Egy közös fénykép elkészítése után a jelenlévők megtekintették a templom belterében lévő gyönyörű freskókat, amelyhez a helyi lelkipásztor fűzött magyarázatot.

Végül pedig a vendéglátó gyülekezetnek köszönhetően ízletes ebéddel zárult az együttlét, ahol folytatódott a kötetlen beszélgetések.

A Bihari Református Egyházmegye gondnokainak találkozója

Idén, 2025 február 15-én, szombaton tartotta meg a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége a gondnokok, főgondnokok találkozóját, elsősorban azzal a céllal, hogy jobban megismerhessék egymást, egymás munkáját, javaslatokkal, ötletekkel szolgáljanak a jobb és hatékonyabb munkavégzéshez. A mintegy hetven résztvevő a hat kistérségből gyűlt össze a Nagyvárad-Rét református templomban, ahol a közös együttléti Filep Attila Csaba esperes nyitóáhitával vette kezdetét. Igemagyarázatát a Lukács 5:1-11 igeverseire alapozta, amely tulajdonképpen az elhívás története.

Kevés szebb és izgalmasabb történet létezik, mint az, amikor valakit Jézus Krisztus elhív a vele való kapcsolatra, a követésre. Szépek ezek a történetek, mert Jézus szeretete és jósága mutatkozik meg bennük az ember sokféle rútsága közepe. Izgalmasak, mert a legváratlanabb fordulatokkal bírnak; nincs két egyforma elhívás - nemcsak az Újszövetségben, hanem a közöttünk jelen lévő Jézus-követők, azaz keresztyének életében sem. A ma idézett rész arra hív minket, hogy legyünk részeseiévé az egyik első tanítvány, Simon Péter elhívásának.

Az igemagyarázatot követően, elsőként Vasil István, az egyházmegyei presbiter szövetség elnöke, majd **Garnai Sándor**, az egyházmegye főgondnoka köszöntötték a jelenlévőket, aki rávilágított a szolgálat fontosságára, minden presbiternek, egyházi szolgatévőnek hűséggel, alázattal kell végezni a rá bízott feladatot, azt, amiért az Úr elhívott bennünket.

Az elnöki beszámolóból kiderült, hogy a 2024-es esztendőben hat kistérségben sikeresen megtartották a presbiterialálko-

zókat, részt vettek presbiterképzéseken, egyházkerületi rendezvényeken, az anyországi testvér presbiter szövetség meghívására konferenciákon.

A beszámolóból kiderült, hogy az elmúlt esztendőt pozitív pénztár maradvánnyal zárta a presbiteri szövetség.

Javaslat érkezett **Pető Csilla**, a Nagyvárad-Rogériusz gyülekezet főgondnoka részéről, hogy nemes gesztus lenne, ha a szövetség díjazná azon Lórántffys diákokat, akik bibliaismereti versenyeken helyezéseket érnek el. Ugyanakkor javasolta a jelenlegi évi 15 lejes presbiteri tagsági díj megemelését 20 lejre, amelyet a jelenlévők egyhangúlag elfogadtak.

A Bihari Református Egyházmegye Presbiter Szövetség elnöksége javaslatot tett a gondnokok találkozásán az egyházkerületi **Presbiteri Díj** odaítélésére. Az elnökség Garnai Sándor egyházmegyei főgondnokot javasolta, amellyel a jelenlévők is egyetértettek.

A bihari egyházmegye presbiteri szövetség konferenciájának a bihari gyülekezet ad otthont, amelyre május 10-én kerül sor.

A kistérségi találkozók összkel kerülnek megszervezésre, addig a régiók presbiteriumai közösen egyeztetve meghatározzák az időpontot, kivételt képez a Hegyközi kistérség, amelyben a szokásokhoz ragaszkodva egy tavaszi és egy őszi találkozó kerül megrendezésre.

A jelenlévők javaslatot tettek az egyházkerületi küldöttgyűlés tagjaira is, akik a bihari presbiteri szövetséget képviselik majd március 1-én, szombaton, a Nagyvárad – Újváros gyülekezet templomában.

A találkozón **Tóth Ágnes** legújabb verseskötetének, *Nem kopog senki a vers falán* bemutatójára került sor. Szűcs László erdélyi magyar költő, újságíró, szerkesztő, az Újvárad folyóirat főszerkesztője, a Magyar Újságírók Romániai Egyesületének (MURE) elnöke bemutatta a költő életútját, majd Stéfán Bodor Mária, a Lilliput Társulat művésznője verseket olvasott fel a jelenlévőknek.

A sikeres együttléti záró áhitattal, majd szeretetvendégséggel ért véget.

Tóth Zsigmond Béla – presbiter,
a Bihari Eme. P.Sz. alelnöke

Gondnokok találkozója a szilágysomlyói egyházmegyében

A Szilágysomlyói Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének idei első eseménye a február 11-én megtartott gyűlés volt, amelyre az egyházmegye gondnokait és főgondnokait hívtuk meg. A gyűlés helyszíne a szilágysomlyói Kastélyszálló gyűlésterme volt.

Együttlétünket a Somlyóújlaki Református Egyházközség lelkipásztora, **Nt. Szegi Máté** igei bevezetővel nyitotta meg az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv 20. részének 7-től 12-ig terjedő versei alapján, amely Pál apostol Tróászban történő igehirdetéséről és Eutikhoszról szól. Az igemagyarázat során a lelkipásztor több, számunkra lényeges pontra világított rá. Az egyik ilyen fontos dolog, amit meg kell jegyeznünk, hogy az első keresztyének rendszeresen összegyűltek a hét első napján, vasárnap. A hetet mindig az Ige hallgatásával kezdték.

A másik lényeges tanítása a történetnek, hogy ezek az emberek nem törődve azzal, hogy éjszaka van vagy nappal, az *élő Igét* akarták hallani, és nem az igehirdető személye miatt mentek abba a házba. Elgondolkodhatunk azon, hogy van-e ilyen éhség Isten szavára a mai gyülekezetekben, hogy bármikor készek legyünk időnként az Ige hallgatására, elmélkedésére fordítani?

A következő dolog, amit érdemes megfigyelni és megszívnünk az Igéből, hogy „*sok lámpás volt*” abban a helyiségben ahol összegyűltek. Elképzelhető, hogy az emberek magukkal hozták otthonról a saját lámpáikat az olajjal együtt, és azokkal világítottak. Ez fontos megbízatás a mi számunkra is: hozni a saját „*mécseseinket*” a templomba, meghozni a saját áldozatainkat. Lehet, hogy néha mi is megfáradunk a szolgálatban, lankad a figyelmünk, a lelkesedésünk, akár a prédikáció közben elalvó Eutikhosznak, de Isten kegyelme megtart bennünket. Ezt mutatja a felolvasott történet is, amely bár először úgy tűnik, tragédiával végződik, végül megtörténik a csoda: az ifjú nem halt meg, a lelke még benne volt... Isten kegyelmes és életet ad: a baleset után nem szaladtak haza, hanem visszamentek a házba, megtörték a kenyert és ettek, Pál pedig „*egészen virradatig beszélt hozzájuk*” (ApCsel 20,11b).

Az áhitat után az egybegyűltek köszöntése, majd a Szilágysomlyói Egyházmegye Presbiteri Szövetségének 2024-es év eseményeiről és költségvetéséről tartottam beszámolót. Ezt követően a 2025-ös év programtervezete következett. Rögzítettük az idei év regionális konferenciáinak helyszíneit és időpontjait. Ezen alkalmak április végén és május első felében, három egymást követő vasárnap kerülnek megszervezésre. Továbbá javaslatok hangzottak el a Szövetség őszi konferenciáját illetően, amely - ha Isten is úgy akarja - szeptember 6-án lesz Solyomkőváron.

Ezenkívül tervbe vettünk egy egyházmegyei presbiteri csendesnapot október végére.

Az idei év **Presbiteri Szolgálati Díjára** a Krasznahorváti Református Egyházközség gondnokát, **Balla Ferencet** jelöltük. A díj átadására március 1-jén került sor a Nagyváradi Újvárosi Református Egyházközség templomában tartott Presbiteri Szövetség egyházkerületi közgyűlés keretében **Ft. Bogdán Szabolcs-János**, egyházkerületünk püspöke és **Tóth András**, egyházkerületünk Presbiteri Szövetségének elnöke által. Ezt követően a 2026-os évre is megszavaztuk egyházmegyénk jelöltjét.

Találkozónk szeretetvendégséggel zárult a Kastélyszálló éttermében.

Istennek legyen hála ezekért az alkalmakért, és az Ő áldása legyen mindannyiunk szolgálatán!

„*Ezért szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban*” (1Kor 15,58).

Kocsis - Feri Sándor,
PSz elnök

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Tóth András KRE PSZ - elnök

Keresztes Nóra Erika, Lakatos Nella - jegyző

(Elérhetőség/e-mail: tothandras19@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

